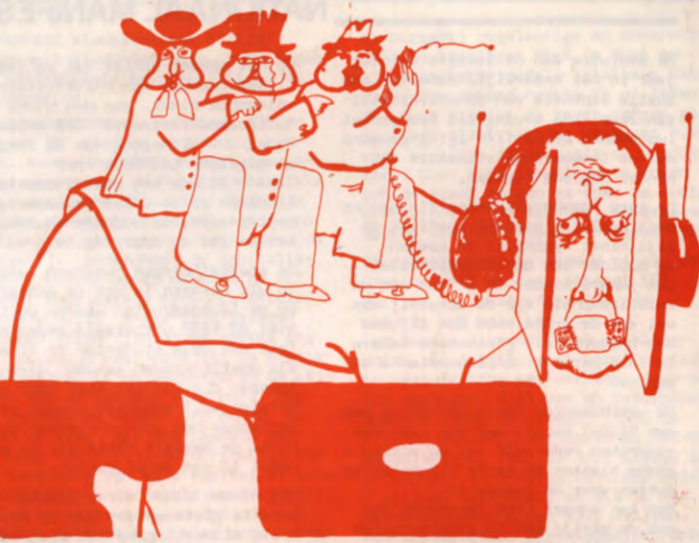

HET BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

WEEKBLAD 27 OKTOBER 1975 / 2e JAARGANG NR. 4
 verantw. uitgever M.Meeus, Bogaardenstraat 3
 redaksie H.Geeststraat 90 Leuven 3000.
 ABBONNEMENT : 150 Fr. / PRIJS PER NUMMER : 8 Fr.

W E E K B L A D

Woensdag 15 oktober had de eerste grote sportmanifestatie plaats ingericht door de Sportraad: een atletieknamiddag voor studenten.
 De bedoeling: de brede studentenmassa de weg te tonen naar het sportkot, hen de kans geven ZELF eens aan die sporten deel te nemen, waarvoor misschien via T.V. of krant de interesse was geweekt. Nee hoor, men moest geen Puttemans of Schroeder wezen om te mogen deelnemen! Ook hoefde je niet speciaal getraind, noch voorbereid te zijn want bever toch niet dat je geen 100 meter kan lopen, of geen kogel kunt stoten. En aangenomen dat het hoogspringen je niet ligt, waarom dan niet eens verspringen proberen! Want dat was juist de optie van deze atletieknamiddag: zomaar voor het plezier, uit puur amusement zichzelf ontspannen en uitleven in sportieve beleving....

Was de opzet schoon, de uitvoering faalde!
 Nee, deze keer was het wederom geen tegenvaller, d'er waren nog geen examens in 't verschiet en de akties of gebeurtenissen is stad vervekten evenmin een volkstoeleloep.
 Nee, de massa ontbrak!! Men kan het bezwaarlijk een succes noemen, slechts 10 meisjes en 60 jongens onder de deelnemers te tellen.
 Wat hield de rest van de studenten tegen? Waarom deden de toeschouwers niet zelf hun turnpantoffels aan? Drempelvrees? Onkunde? Vrees zich belachelijk te maken? Ach, kom nou!!!
 Verdienen zij die zelf sport doen niet 100 maal meer appreciatie dan de stampvoetende, ingeduffelde supporters langs de lijn?

Wanneer zal men eindelijk eens inzien dat sport de beste gezondheidszorg is? En zijn de vruchten van een jaar "sport +", een jaar "sportiva" en de lichamelijke opleiding op school werkelijk zo schaars? ...
 Wie verpt de eerste steen? Welke zijn de oorzaken van deze desinteresse?
De organisatoren?

Akkoord, de affiches waren geen maand op voorhand klaar. Maar hoeft dat wel, of zou dit enige verbetering teveeg brengen?
De Propagandisten?

Meer bepaald de sportverantwoordelijken van de kringen of peda's.
 Zijn zij niet enigzins tekort geschoten in hun taak de massasport te stimuleren? Wanneer namelijk één kring voor de helft van het deelnemersveld kan zorgen, al is dit op zichzelf nog niet zo'n prestatie, dan stemd deze vraag wel tot instemmend nadenken. Kortom mist de sportmassa niet de leiders, die zo onontbeerlijk zijn! Of ligt de ware fout niet nog dieper?
De studenten?
 Inderdaad we kunnen ze toch niet zelf van hun kot halen. Sport raakt hun koude kleren niet! Velen vegeteren in deze ververde, overgeautomatiseerde wereld in een assortieve, bevestigingsloze en tegelijk tegennatuurlijke levenswijze.

Worden wij hiervan dan nooit bevust?
 Voelt men niet hoe langzamerhand de besavingsziekte om zich heen grijpt : hart- en bloedsomloopstoornissen, talrijke houdingsafwijkingen!

vervolg : blz. 5

EDITORIAAL

Het antifascistische front en de Algemene studentenraad van Leuven kunnen niet akkoord gaan met de motivering van de burgemeester Smets aangaande het betoging- en samenscholingsverbod inzake de Antifascistische betoging van woensdag 15 oktober, tot zover het eerste deel van een perscommunikee opgesteld door de A.S.R.
 Op het ogenblik wordt Leuven overstelpd door akties van het A.F.F. Waren die tot vorige week enkel gericht ter bestrijding van het fascisme dan is er sinds het betogingsverbod een tweede streefdoel bij gekomen. "Het betoging- en samenscholingsverbod moet zo rap mogelijk doorbroken worden."

Maandag 13 en woensdag 15 oktober vraagt het A.F.F. een betoging aan. Die worden tweemaal geweigerd. Reden: wij vrezellen, de rijkswacht kan de betoging misschien niet in handen houden. Er is geen sprake meer van het democratische recht tot betogen dat vorige keer wel zo belangrijk leek en ineens vrees men de hevigste rellen, niettegenstaande de kans nihil was. Deze betogingen hadden lang zoveel beroering niet gewekt in de pers als de VMO- of KVHV-betoging, betoging die wel toegelaten bleef niettegenstaande de reële dreiging van weerwrak van extreem rechtse groeperingen. Blijkbaar werkt burgemeester Smets met twee

Over het eerste aktiepunt van het A.F.F. is in de vorige twee nummers reeds een duidelijk standpunt ingenomen door de A.S.R. Centraal staat op het ogenblik het tweede.
 Op woensdag 8 oktober organiseert het A.F.F. twee betogingen die rustig verlopen. S' avonds organiseert het VMO een toegestane betoging. Niettegenstaande een groot aantal verwittigingen en aanvragen aan de burgemeester vanuit de studentenwereld om deze betoging te verbieden, bleef deze gehandhaafd. Iedereen moet het recht hebben om te betogen, wij zullen wel instaan voor de rust was het antwoord. Het was voor de burgemeester blijkbaar belangrijker dat het VMO op straat kwam dan het risico te mijden en zekere rellen te voorkomen.

zeer gelijkopgaande maten en gewichten! De ene al wat zwaarder dan de andere maar dat is juist een teken van democratie in de ogen van de burgemeester. Trouwens democratie is duidelijk een term geworden waar je alle wegen mee uit kunt.
 Het et is duidelijk dat de A.S.R. het nooit zal nemen dat het enige wapen dat we bezitten n.l. het betogingsrecht ons wordt afgenomen. Als morgen Decree met zijn plannen ter sanering van de universiteit en onderwijs voor de pinnen komt moeten wij op straat kunnen komen, als de regering de crisis blijft afschuiven op de rug van de minst bekoede in onze maatschappij door een reeks van anti-sociale maatregelen moeten wij op

De evolutie van de laatste twintig jaar in het onderwijs, namelijk een snelle expansie van de universiteiten zowel kwa omvang als kwa aantal (we hebben er nu 17!), ging gepaard met de toevoer van studenten uit minder begoede klassen.

De term "democratizing" die men op deze evolutie geplakt heeft, is op zijn minst hypokriet te noemen. De opbloei van de universiteiten was immers minder te wijten aan de welwillendheid van de burgerij dan wel aan de grote nood die zij had aan universitair geschoolde kaders in deze periode van economische expansie.

De veelbezongen democratizing was een middel om uit het nog niet aangesproken reservoir van de minderbevoegde klassen de beste elementen te putten voor de industrie. Men kan echter niet loochenen dat ook de strijd van de arbeidersklasse een belangrijke rol heeft gespeeld om een verruimde toegang tot het hoger onderwijs mogelijk te maken.

Het blijkt dat arbeiderskinderen op dit moment aan de unief nog 4 X ondervertegenwoordigd zijn, terwijl deze uit de categorie "vrije en academische beroepen" 12,5 maal oververtegenwoordigd zijn.

Participatieindex per beroepsgroep en per academiejaar (het cijfer 100 betekent dat de verhouding van het aantal kinderen uit een bepaalde beroepskategorie t.o.v. het aantal studenten dezelfde is als de verhouding van die beroepskategorie tot de totale mannelijke aktieve bevolking)

socioprofessionele categorie	'54	'62	'66
vrije academische beroepen	1600	1350	1263
directiepersoneel	1360	1000	560
bedienden, privé	83	83	101
arbeiders, privé	8	21	24

Het onderwijs zelf is op geen enkele manier meer ten dienste van het volk gekomen: bedoeling is nog steeds van goed gekonditioneerde technokraten te kweken in dienst van de burgerij.

De klasseinhoud van de cursussen en het elitair karakter van de universiteit staan daar borg voor. De "wij-vormen-de hoop-op-'s lands-toekomst"-theorie moet de studenten voorbereiden op een loopbaan bij, d. de burgerij en moet ons duidelijk maken dat arbeiders tot een andere "soort" behoren.

Op het moment echter dat de jaarlijkse toevoer van universitair voldoende bleek, was men plots "uitgedemocratiseerd" (73 : Claes-Hurez ... Verhoging van de inschrijvingsgelden tot 5000 fr.) Vanaf '66 was het aantal arbeiderskinderen op de unief trouwens al gestagneerd. De huidige economische crisis gaf de doorslag.

De studietoelagen - waarvan zwart op wit bewezen is dat ze achterlopen op de levensduur - werden vorig jaar niet op tijd uitbetaald, ondanks het feit dat vele studenten in financiële moeilijkheden gekomen waren (mensen die hun kot niet meer konden betalen ed.) sommigen hadden ze eind september nog niet ontvangen, ondanks de massale aktie die er geweest is van de studenten.

Het nieuwe plan Decroo-Humblet is in feite niets anders dan de konkrete uitwerking op het vlak van het onderwijs, van datgene wat de burgerij van plan is met de ganse bevolking: besparingen op de werkingstoelagen (bezuinigingen), vermindering

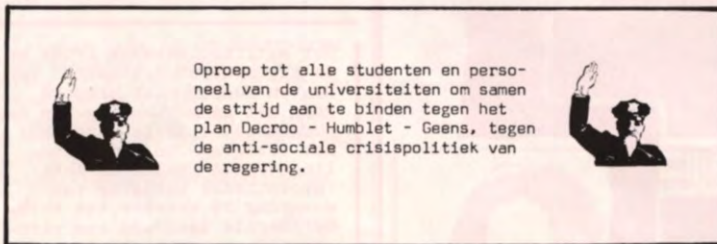
Het plan DECROO HUMBLET GEENS

1° werkingstoelagen worden verminderd.

Door de wet van 27 juli '71 werd de financiering van de universiteiten vastgelegd: Voor iedere studierichting of fakulteit wordt een minimum basiscijfer vooropgesteld, dwz. een minimum aantal studenten waarvoor men in ieder geval gesubsidieerd wordt zelfs indien dat aantal niet bereikt wordt.

Het nieuwe plan bepaald:

- Een verlaging van dit cijfer met 5%
- Die instellingen die veel minder studenten hebben dan het minimum-basiscijfer zullen na een aantal jaren hun subsidies met 25 of zelfs 50% verminderd zien.
- De onderverdeling Toegepaste Economische Wetenschappen en Econ & Soc. wetenschappen worden samengevoegd voor de bepaling van de drempelgetallen, wat dus een inkomstenverlies inhoudt voor onvolledige instellingen die deze beide organi-

van het personeel (afdankingen), laattijdige uitbetaling van de studiebeurzen (afbraak van de sociale verworvenheden)...

Indien wij het plan DC-H laten passeren, zal de volgende aanval ongetwijfeld gericht worden op de sociale sektor van de uniefs, de meest "overbodige" uitgavenpost in crisisperiodes (sociale sektor = restaurants subsidiëring van de vrije verenigingen, huisvesting studietoelagen, medische dienst enz.)

NUHO - UNIEF.

Tot nu toe bestond een enorme discriminatie tussen NUHO en Unief wat betreft studiebeurzen. Voor de rest is een sociale sektor in het NUHO gewoon onbestaande. Dat alles is de weerspiegeling van de waardeschaal van het kapitalisme voor wat betreft de kaderberoepen tov. de uitvoerende. We eisen: zelfde sociaal statuut voor Nuho en Unief.

zeren. De bijzondere omkadering voor Toegepaste Economische Wetenschappen voor onvolledige instellingen wordt op 1/12 geplaatst i.p.v. 1/9

De gevolgen voor kleine universiteiten zijn katastrofaal. Op de UIA, zullen in '78 de werkingstoelagen reeds minder zijn dan de loonlast. In '80 zullen hun inkomsten met 50% verminderd zijn. Het RUCA zal 15% minder inkomsten ontvangen. (+ 50 milj.)

De wet van 71 bepaalt ook de maximumcijfers.

Indien het aantal studenten dit aantal overschrijdt, verminderd de subsidie voor deze studenten die over de drempel komen met 50%.

Het maximumcijfer wordt nu vastgelegd op 9500 studenten. Aan de RUG zijn er bijvoorbeeld 10.980 subsidiëerbare studenten. Door het nieuwe plafond worden 1480 studenten half gesubsidieerd.

2° Tewelkstelling bedreigd.

Op dit ogenblik wordt het aantal leden van wetenschappelijk en onderwijzend personeel geregeld door de zogenaamde "Studiebegeleidingsnorm". Deze bepaalt het aantal leden per student voor iedere studierichting (1/14 in groep A, 1/9 in groep B, 1/6 in groep C, 1/5 in groep D en 1/4 in groep E) Elke studierichting is ondergebracht in een van de groepen A tot E.

Een aantal studierichtingen verhuizen nu naar een groep met lagere omkadering. Door deze maatregelen zal er een inperking komen van het onderwijzend en wetenschappelijk personeel met het bekende gevolg.

Anderzijds wordt door de nieuwe wet het aantal vaste benoemingen beperkt tot 40% van het totaal aantal leden van wetenschappelijk en onderwijzend personeel. Deze maatregel gaat rechtstreeks in tegen de politiek die de laatste jaren veld won om meer mensen te benoemen en aldus de werkzekerheid te bevestigen.

Voor wat de werkgelegenheid betreft is de zaak vrij ingewikkeld maar het komt er globaal genomen op neer dat de besparingen in het kader van DC-H hoofdzakelijk zullen moeten gebeuren op de arbeidsplaatsen van het ATP.

3° Beperking van de buitenlandse studenten

Terwijl de studies van buitenlandse studenten vroeger onder het Ministerie van Nationale opvoeding vielen, worden zij nu ingedeeld in 3 groepen afhankelijk van het land van herkomst, en worden zij verdeeld over verschillende ministeries. (Nat. opvoeding, buitenlandse zaken

Kultuur.) Wie niet in een van de 3 categorieën valt, moet op zijn inschrijvingsgeld nog een bijkomende som gelijk aan de helft van zijn studiekosten betalen.

Voor een student geneeskunde zou dat in totaal neerkomen op 862.000 fr? Onbetaalbaar dus voor minderbevoegde studenten.

Decroo beweert dat door zijn maatregelen tegen vreemde studenten alleen studenten uit geïndustrialiseerde landen die "rijke" studenten zijn, getroffen worden. Nits is minder waar. Niet alle studenten uit rijke landen kunnen "rijk" genoemd worden en dikwijls komen ze noodgedwongen omdat in hun eigen land arbitrair een numerus clausus werd ingevoerd.

Bovendien vallen buiten de drie vooropgestelde categorieën een heel aantal ontwikkelingslanden die door België niet erkend zijn en waar geen kulturele akkoorden mee bestaan.

Ja, hij is er weer!!!!
Wanneer? Op 5 november. Waar? Op de Bruul. Alweer? Ja, alweer, want het lijkt ons nog altijd de beste plaats om het contact tussen de bevolking van Leuven en de Leuvense studenten te verwezenlijken, wat nog altijd een van de voornaamste doelstellingen blijft van deze luizenmarkt. Hij wordt dit jaar weer georganiseerd door Kultuurraad, helaas zonder buurtwerk die ook al met organisatorische moeilijkheden te kampen hebben.
Ook dit jaar willen we er weer een gezellig feest van maken waarop iedereen kan komen kijken wat er uitgesteld ligt in de kraampjes en stalletjes die iedereen die goesting heeft, kan oprichten om te verkopen, of uit te delen wat hij kwijt wil. Met iedereen bedoelen wij vanzelfsprekend alleen amateur-verkopers en niet die mensen die, belasting

ontduikend, politie, EEG-bepalingen en monetaire verdragen ontwijkend, hun waar aan de man proberen te brengen. Die mensen krijgen van ons een uitsmijter. Gratis!
Diegenen die een standje willen verzorgen op de luizenmarkt kunnen zich daarvoor inschrijven op Kultuurraad, (het adres kent natuurlijk iedereen, maar voor wie niet iedereen is: H. Geeststraat 90) Voor de inschrijving geldt: standje met kraam 150,- standje zonder kraam 75,-. De inschrijvingen sluiten op 3 november. Maar let wel: DIT IS NOG NIET ALLES Er zal die dag nog veel meer gebeuren. O.a. volksdans met en door de Kegelaar, volksdansen met ons aller LUKSKE (d.i. ons leuvense universitair koor) en nog (misschien) andere verrassingen.
KOMT DAT ZIEN, KOMT DAT ZIEN... tot woensdag 5 november op den Bruul vanaf 16 uur Kultuurraad.

Vandaar onze eis voor onbeperkte immigratie omdat wij principieel recht op onderwijs eisen, ook voor buitenlanders. Als we Decroo de grens laten trekken wie wel en wie niet binnemag, verliezen we tegelijkertijd ook elke controle of bepaalde landen niet ten achter worden gesteld.

DECROO

5° Universiteit te koop.
DE universiteit zoals ze nu is beantwoordt niet meer aan de behoeften van het aktuele kapitalisme. Dit laatste vraagt immers niet om algemene vorming maar wel om onmiddellijke rendabele kennis onder de vorm van hooggeschoolde technici.

Het patronaat wil dat de regering bepaalde "onderbevolkte" richtingen (omwille van slechte "efzetperspektieven") doodknijpt en meer in het algemeen de humane wetenschappen heroriënteerd tot fabrieken van sociale technieken ipv. lastige maatschappijkritici. Zij klagen steen en been over het vergoeten "van miljarden

4° Nogmaals de studiebeurzen en de sociale sektor.
Een reëel gevaar schuilt in situaties zoals die vorig jaar gekreëerd werden eind vorig jaar bij het niet uitbetalen van de studiebeurzen. Vele studenten weten zich tijdelijk te redden en slagen er dus in het jaar door te komen. Hierdoor worden echter precedentes geschapen die gebruikt kunnen worden om het systeem van beurzen op te geven. Oppervlakkig gezien immers zijn de studenten door de late uitbetaling niet zoërg getroffen geworden dan gevreesd werd.

Hetzelfde gebeurd nu reeds met de werkingsgelden van de uniefa. Niettegenstaande er een studiebegeleidingsnorm van 1/5 en 1/4 was vastgesteld voor sommige richtingen wordt reeds een tijd lang volgens de 1/6 norm uitbetaald. Een situatie waarvan men achteraf pas beseft dat men ze tot eigen schade al te lang heeft geduld.

In de sociale sektor is een analoog proces aan de gang? De indexatie van de betoelaging is niet in staat de kostenstijging te volgen. De sociale sektor lijdt dus aan verarming en moet ieder jaar grotere heksentoren uithalen om nog het hoofd boven water te houden. Ondertussen spelen we argumenten in de hand van 'je ziet toch dat ze het rooien'. Om te voorkomen dat deze evoluties zouden bekrachtigd worden in wetten moeten we op onze rechten blijven staan. Moeten we ook de eisen van vorig jaar weer opnemen. Onmiddellijke uitbetaling van de studiebeurzen en aanpassing ervan aan de levensduur. Autonomie van de sociale sektor en grotere werkingstoelagen.

Personeel studenten: een strijd.
Arbeiders-Studenten: Een front tegen de anti-sociale krisispolitiek van de regering.

De problemen die studenten, ATP en WP aan de unief op dit moment kennen, kunnen natuurlijk niet los gezien worden van de huidige politieke en economische situatie. Zij zijn slacht een konkretisering van de politieke en economische crisis van de burgerij. Inderdaad, de kapitalistische maatschappij beleeft op dit moment haar eerste ernstige crisis sinds W.O.II. Enige tijd geleden vroegen velen zich af of zo iets nog wel mogelijk was, dank zij de staats-tussenkomen in de ekonomie en de uitbouw van de sociale zekerheid, die de depressies minder erf maken. Nu zien we allen dat dit laatste een illusie was. O.a. de vergroting van de samenhang van alle kapitalistische ekonomieën in de wereld (multinationals) heeft ervoor gezorgd dat het huidige krisisspook in al deze landen gelijktijdig heeft huisgehouden. En die crisis is niet enkel ekonomisch, maar ook politiek. Het is duidelijk dat deze crisis niet

de burgerij regelmatig en onvermijdelijke krisissen niet te doen om slaan in katastrofale krisissen zoals we er één gekend hebben in de jaren 30. Door krediet te geven zorgen ze voor eerf azet, zonder de lonen even snel te laten stijgen als de produktie. Door nutteloze investeringen van de staat zorgen ze voor de nodige bestellingen (30 miljard) en gegarandeerde winsten. Tijdens hetgeen men de petroleumkrisis noemde gingen de winsten mooi omhoog: Bekaert 56%, Philips 28%, Petrofina 23%. Je gelooft het maar, of niet...

Een tweede element is de werkloosheid. In België is de werkloosheid in vergelijking met verleden jaar met 78% gestegen, 6,5% van de beroepsbevolking staat op straat. Tond de 170.000 volledig werklozen en 100.000 gedeeltelijk. Dit is niet alleen zo in Europa, in Amerika kent men zelfs 7 miljoen werklozen, en dit op een beroepsbevolking van 93,1 miljoen. Ook universitair afgestudeerden ontsnappen niet aan de plaag: de RVA hee nu reeds meer dan 40.000 inschrijving en verwacht er 70.000 eind november. Op welke manier probeert de burgerij dit nu op te lossen? Door allen samen de broeksriem aan te trekken, zoals Tindemans ons wil doen geloven? Of door de arbeiders te laten betalen en de winsten veilig te stellen? De feiten wijzen in de 2° richting. Afbraak van de sociale zekerheid, afbraak van het pensioen en kadoos aan de industrie vormen een belangrijk element in hun plan. Maar de belangrijkste aanval van regering en patronaat richt zich tegen de indexering van de lonen, een fundamentele verworvenheid van de arbeidersstrijd. Deze aanval is uitstekend georches-treerd. Bij het begin van het jaar liet Pulinx 'n proefbalonnetje op: "de lonen stijgen te snel en ondermijnen onze concurrentiekracht". De burgerlijke pers hilde mee. Onder de vakantie kwam dan de affai-

HUMBLET

aan "ondoelmatige" universitaire richtingen. Infeite bedoelen ze: geen geld van de staat voor richtingen die ons niet opbrengen. In deze kringen streeft men naar een verre-gaande specializatie in prestigeuni-versiteiten naar Amerikaans model, waarvan de ene bekend is voor zijn wetenschappen, de andere voor zijn geneeskunde enz.

Het wetenschappelijk onderzoek wordt tevens meer en meer afhankelijk van de industrie voor zijn fondsen.

Staatssekretaris voor wetenschapsbeleid Geens heeft zelf de universiteiten aangemoedigd om hierop meer een beroep te doen. De inkrimping van de financiering is trouwens een druk in deze richting.

ONS ANTWOORD.
Neen aan het ontwerp De CR68 -Humblet Geens
Geen beperking van de toegang tot het onderwijs: gratis onderwijs voor iedereen.
Geen afbraak van de sociale sektor.
NUHO - Unief: gelijk sociaal statuut.
Onmiddellijke uitbetaling van de studiebeurzen.

alleen door de strijd van de studenten kan overwonnen worden. De arbeidersklasse, die zwaarst getroffen wordt door deze crisis, is de belangrijkste kracht in de strijd ertegen. Willen we dus onze strijd efficiënt voeren dan zullen we dus in deze arbeidersklasse een bondgenoot moeten zoeken. Dan kan deze crisis fataal worden voor de kapitalisten.

GEENS

Wat betekent deze crisis nu konkret? Een eerste element ervan is de inflatie. Inflatie betekent dat het geld teoneemt zonder dat er 'n toename van produktie aan beantwoordt zodat elk produkt meer geld kost. In '74 bvb. stegen de konsumptieprijzen met 15,6% tegen een gemiddelde in de jaren 60 van 2,5%. Door de inflatie probeert

re van de jonge patat: zulk een prijsstijging dat de index met 2,5punt omhoog ging. Patronaat en regering vonden hun truuik om de lonen niet te laten volgen: vermits de patat op de index staat voor alle gronten en fruit, is dit niet representatief en tevens zodra seizoenschommelingen als deze uit de index moeten.

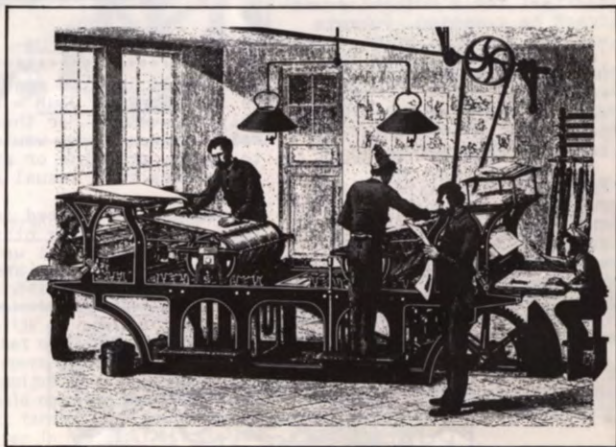
Vervolg : zie blz. 5

ik zorg voor de koffie! Wie zorgt nog voor artikels, strips, tekeningen, grapjes...?

VETO : WIEWATHOEWANNEERWAAR?

Een heldenstrijd!! Ja een waar Titanenwerk is het ie dere maandag en dinsdag in de kelders van kultuurraad! Ziet hoe een handvol mensen een wedloop tegen de tijd houden om op tijd een verse Veto in de klauwen van het begerige publiek te kunnen stoppen!!!! Een afgetakelde gezondheid, een geknakte fy siek is na dit alles hun deel....daarom: kom een hand helpen! Van maandagnamiddag 3h. tot dinsdagnamiddag 5h. staat de deur open. Er is werk genoeg voor iedereen die gewoon mee wil helpen bij het ineenknutselen van een echt studentenblad. Spring maar 's binnen....indien niet ernstig zich onthouden.

I.S.O.L. NEWS

Diary

ACTIVITIES

On Tuesday, the 28th of October, the Grote Aula will be transformed into a mysterious Indian world of Sitar and Tabla music. I.S.O.L. is sponsoring a concert by Subroto Roy Choudhury, a well-known sitarist listing among his credits several albums and a concert in Stuttgart Germany for UNESCO. Subroto was born in Calcutta in 1943. He is a contemporary of Ravi Shankar and has played with him in concert also. Subroto began his guitar lessons at age 12 and was studying also in academic ways.

The study of sitar is not just a normal study of musical instruments as we know them. The sitar is a very popular instrument, particularly in the North of India. The sitar as we recognize it today actually dates from the 17th century. Sitaras are handcrafted from teakwood and have very long necks attached to what is called a calabash, forming the body of the instrument. A sitar has four strings for the melody and three strings for the rhythm as well as twenty strings, placed under the principal strings, vibrating simultaneously. The frettes of the neck are mobile in order to obtain a more precise play. The extreme of the neck often has a second resounding calabash. The instrument is played with a metallic pick. Subroto will be accompanied by Krishna Govinda, a skilled Tabla player. The tabla is also a very intriguing instrument. It is built of two drums, one on the right and the one on the left (called the Banya) has several superimposed skins and gives the possibility to produce a wide scale of sounds.

The evening with Subroto should be an unusual experience for music lovers. He has been touring Europe now, having been given an award of high honors in a Moscow film festival for a musical soundtrack he composed. Subroto was the top bill of the Paris India Festival and of the Berlin International Music Festival. We hope you'll take this opportunity to hear this concert for yourself in Grote Aula, Tuesday the 28th. Tickets are on sale at ISOL for 50 frs in advance, or at the door the night of the concert, at 8.30. See you there!

I.S.O.L. celebrates HALLOWEEN
Halloween is the evening of October 31st, which is followed by All Saints Day. Halloween, a strange word indeed, is etomologically similar to the Dutch (Nederlands) "heilige avond". In North America, Halloween is now generally celebrated with fun making and masquerading. You are invited to wear a Halloween costume to I.S.O.L. on October 31st!

CONTACT MEALS
The ISOL Contact Meals are held every Thursday evening at ISOL at 7.30 p.m. If you would like an international dinner, come by ISOL and make your reservations in advance. If you would like to prepare a meal for us, you are more than welcome. Contact the bartender or the bar responsible and everything will be arranged.

The I.S.O.L.-BAR
We invite you to spend some time with us in the ISOL-bar, Bogaardenstraat 8. We are open seven days a week from 8.00 p.m. till 1.00 a.m. You can watch television, read our magazines and news papers, play chess, throw darts (at the dart bord), play cards and, of course, drink a beer... or two ... or three ... Hope to see you soon!

I.S.O.L. CONTACT-CLUB
ISOL would like to reactivate it's Contact Club - basically an evening for those foreign students who would like to learn, practice or speak Nederlands in a casual atmosphere. If you are interested in learning or helping others to learn Nederlands let us know. Time and Day : to be announced.

vervolg
Marginaliteit

Hierin worden menselijke relaties op verschillende nivo en in verschillende situaties geëvokeerd (b.v. partnerschap, huwelijk, werksituatie, ...) Het wezenlijke hierin is de luisteraar tot zelf erkenning te brengen en hem bewust te maken van de mechanismen die zijn relaties perverteren.

Andere maatschappelijke verhoudingen veronderstellen immers een ander bewustzijn, een andere psychische instelling, andere communicatiestijl. Wellicht kan men voorlopig alleen op die basis alternatief en utopisch zijn op een zinnvolle en realistische wijze, realistisch omdat men bij alle noodzakelijke maatschappelijke inzet het stadium van menselijke relaties en frustraties niet overspringt.

Utopie, Alternatieven, Kunst
In de Werkgroep is men op een bepaald de wijze niet afkerig van 'Utopie'. Hoe beladen en gediskrimineerd dit woord ook is, we blijven geloven in de toekomst van een bevrijde wereld voor een bevrijde mens. In het vorig werkjaar werden reeds projecten uitgewerkt om alternatieve bewustzijns- en leefvormen te onderzoeken en te evalueren. Rond temata als communes, anti-autoritaire opvoeding, vormingswerk en astrologie, anti-psychiatrie, bewustzijnsverruimende middelen, geweldloosheid, arbeiderszelfbestuur ... werden reeds werkcolleges georganiseerd Alternatieven op politiek, sociaal, economisch en artistiek nivo werden getoetst naar hun bevrijdende kracht

Vooraf de kunst en de creativiteit genieten in de Werkgroep zeer bijzonder dere aandacht. De artistieke uitingen van marginale mensen worden gerevaloreerd. Maatschappijkritische kunste naars worden gekontakteerd en naar best vermogen ingeleefd naar de eigenlijke zin van hun boodschap. In voorbereiding is een monografie over de mechelse schilder Jan De Winter. In deze exemplarische studie zal vnl. gereflekteerd worden op het maatschappelijk functioneren van de kunst en de maatschappijkritische taak van de kunstenaar.

Ook film en toneel zullen dit jaar in geschakeld worden om een groter publiek voor de maatschappelijke problematiek te sensibiliseren. Telkens wordt gebruik gemaakt van deze onvervangbare media om een probleem onmiddellijk en scherp te stellen. En waar het nodig en wenselijk zou lijken, kan een begeleidend forum de voorstellingswijze verduidelijken, situeren of relativieren.

Rond deze centrale temata van anders zijn, sociale controle, ideologie en macht, vervreemding en bevrijding, kunst en creativiteit, trekt de Werkgroep Marginaliteit gemotiveerde en bewakende mensen aan. De samenwerking verloopt gewoonlijk vlot en ongecompliceerd, in elk geval zonder hiërarchische verhoudingen. Er bestaat geen drempelvrees en de al of niet marginale mens kan gemakkelijk in contact komen met de hele Werkgroep. Ook potentiële medewerkers zijn uiteraard altijd welkom.

namens de Werkgroep
Miel Van Campenhout
WERKGROEP MARGINALITEIT is bereikbaar op twee adressen: Geldenakse vest 8, 1° verdiep of in ons kafé De Pimpel, Rijschoolstr. 45.

vervolg
Schippersconflict

ouders en kinderen, maar ook het lage peil van de 'schipperscholen' is een voortdurende klacht van de ouders. De kinderen gaan vanaf 6 jaar op kostschool en zijn 3, 4 of meer weken van thuis weg. Dit geeft vaak psychologische en opvoedkundige problemen, en prent velen afkeer in voor schoolgaan. Bovendien dreigt een schipperskind vaak tot 2 jaar achterop te raken ten opzichte van een kind in een gewone lagere school. Het overgrote deel van de schipperskinderen keert dan ook op 14 jaar terug naar de boot: "gedaan met de (dure en verre) kostschool", "verder studeren gaat boven m'n petje", of "zonder beurs gaat het zeker niet" (het belastingsstelsel op de schippersprestaties maakt het toekennen van studiebeurzen nog een stuk moeilijker dan normaal....) Gefsoleerd staan de schippers tenslotte ook op het vlak van vrijetijdsbesteding en vakantie, in een maatschappij waar van weekend tot weekend wordt geleefd, van het ene betaald verlof naar het volgende....

Net als de aktie verleden jaar bij de boeren, hebben de schippers materiële hulp nodig (voedsel en geld...). Het is echter noodzakelijk dat beide partijen in zo een aktie elkaar beter leren kennen, dat er begrip ontstaat voor de problemen die een andere sociale groep bezighouden, en dat er lijnen worden doorgetrokken van de problematiek van de binnenschippers, naar die van de boeren, naar de beursstudenten, naar het universitair personeel, naar de werklozen, naar de arbeidersstrijd, naar allen die getroffen worden door de crisis politiek van de overheid.

c. van der donckt
politika
parkstraat 49
(1) deze eis is ondertussen reeds ingewilligd gedurende de aktie.

De operatie indexvervalsing kende succes: de verhoging werd vermindert tot 1,33 punt. Het hypokrite van het geval wordt duidelijk uit het volgende: tussen juni 73 en juni 75 werden aardappelen 33,4% goedkoper, terwijl de groenten stegen met 56%. Wie heeft den patroonaat en regering horen klagen? Naast de indexberekening richtte het VBO zich vooral naar de wijze van koppeling lonen-index. Maar als VBO

zo klaagt over de hoge lonen 'vergeet' het dikwijls iets te zeggen. Inderdaad onze lonen liggen iets hoger dan die van onze burens, maar de produktiviteit steeg bij ons dan ook dubbel zo snel zodat onze lonen per geproduceerde eenheid minder snel omhooggingen. Laat ons hiertegenover klaar zijn: onze eksport krijgt een inzinking oiv het verschrompelen van de afzetmarkten door de wereldkrisis. Als de patroons de loonindexering willen ontkrachten dan is dit enkel om ten koste van de arbeiders hun winst te redden. DE ARBEIDERS ZULLEN ECHTER DE KRISIS NIET BETALEN!, en zij vragen een effectieve steun van de studenten.

De regering wil nu haar herstelplan doordrukken via de programmawet. Deze omvat naast de kern van Decroo-Humblot als belangrijkste luik de 'inkomensmatiging' en de 'indexwijziging'. Als deze er niet komen via onderhandelingen tussen patroons en vakbonden zal de regering dit kost wat kost doordrukken. Wat er ook zeker inkomst is een aanval op de werkelozen. Men wil nl. belastingen laten betalen op het dopgeld van de werkeloze vrouw wiens man nog werkt, of omgekeerd. Het is natuurlijk wel mooi zulke maatregelen uit te vaardigen, maar men moet ze dan ook naleven. Het is immers niet onwaarschijnlijk dat de arbeiders weigeren op te draaien voor de crisis en in verzet komen. Daarom heeft de burgerij een politiek kader nodig om dit verzet in te perken en moet zij zelfs haar eigen democratische vrijheden beknotten: stuk voor stuk probeert ze de sindikale vrijheden (afdanken van delegaties), stakingsrecht en betogingsrecht (zoals thans te Leuven) af te breken. Een belangrijke stap in dit kader is het wetsvoorstel 430.

Daarnaast scheidt de burgerij zich ook een instrument om deze politiek uit te voeren: 'n goed uitgeruste repressieapparaat, leger, rijkswacht en BOB. Dit is het stokpaardje van onze oude bekende VDB met z'n beroepsleger, uitbreiding en versterking van de rijkswacht enz. Laat onze reactie nu minstens zo massaal zijn als ten tijde van de plannen VDB.

Massasport

En boksen de organisatoren dan ook op geen muur van onbegrip en passiviteit; zodat te veel van hun energie gevegd wordt. Een inzet die zij moeilijk kunnen opbrengen omdat zij zelden beloofd wordt.... Enfin, de tijd zal leren. Een bewustwordingsproces wordt niet in enkele jaren voltooid. En uit deze tegenvaller kunnen dan weer de nodige lessen worden getrokken. Tenslotte, die enkele tientallen aanwezigen hadden de bedoeling begrepen zij hebben zichzelf niet gespaard in meerdere nummers aan te treden, en hun vraag nadien: "Wanneer gaat zo iets nogmaals door!!!" Moge ons dat een sprankeltje hoop geven dat de massasport werkelijk kan bestaan! hoewel, voorlopig heeft de student de weg naar het sportstadion nog niet gevonden....

Werkgroep Marginaliteit

Marginaliteit : een politiek probleem .

Welke gedragingen nu precies door dat stigma worden getroffen hangt af van verschillende factoren . Iemand kan gemarginaliseerd worden om economische (bv. de werkloze, de onproductieve), om morele (bv. de pedofiel) of juridische (bv. de wetsovertreder) of nog andere redenen. Wie wil slaan vindt altijd wel een stok. In elk geval heeft dit proces iets te maken met het probleem van de macht . Degenen die beschikken over invloed, kennis en geld kunnen gemakkelijk hun opties doordrukken en aan anderen opleggen.

Zo wordt marginaliteit als marginalisering een politiek probleem. Door bepaalde invloedrijke instanties worden marginale mensen geweerd, als nutteloze elementen , en zelfs als gevaarlijk en ondermijnd. Ook de publieke opinie draaft in die richting. De vraag is natuurlijk wat deze algemene stellingname zelf waard is. Kan een maatschappij ten opzichte van haar mislukkelingen zomaar de handen in onschuld wassen, of worden deze mensen niet juist door maatschappelijke structuren gekreëerd?

Dat het er voor de mens in deze concrete maatschappij niet zo bevredigend uitziet, moet wel niet beklemt worden. Door het geweld , de prestatiedwang, de lustonderdrukking en het conformisme, wordt de mens vreemd aan zichzelf , en , ondanks de schijn van het tegendeel, onmondig en rechteloos. Wat meer theoretisch denkwerk en politieke vorming waarin de structuren en de waarden, ideologieën en belangen van de bestaande orde doorzichtiger wordt, is dan ook geen overbodige luxe . Opvoeding en onderwijs, recht en beleid, politie en leger, wetenschap en industrie, geld en massamedia zijn (als zovele andere) instanties die de gevestigde orde dragen en handhaven en de mens fijn malen . Van elke van deze instanties kan de eigen bijdrage in het marginaliseringsmechanisme worden onthuld.

Rond deze maatschappelijke en politieke aspecten verscheen reeds in het najaar '74 een 'Tekst- en Werkboek Marginaliteit ' . Door de snelle verspreiding ervan tot bij de aktiegroepen aan de basis werden we genoopt een tweede bijgewerkte uitgave voor te bereiden .

Een verantwoord maatschappijbeeld

Een analyse van de verdeling van macht, bezit en waardering in de samenleving is uiteindelijk maar mogelijk door het verduidelijken van het maatschappijbeeld waarmee men opereert. Men kiest het maatschappijbeeld waarvan men op een bepaald ogenblik denkt dat het meest terecht doet aan de gegevens die men in het licht wil stellen en de wantoestanden die men aanklaagt.

Ik ben het beu ! Ik wil niet langer als laatste agendapunt van elke kulturele vergadering fungeren. En scheldwoorden als : 'zwart gevalletje', 'vuile Rakker' en 'vuile kakker', moeten vanaf nu vermeden worden !!

Dat is dus wel duidelijk : voor elke handeling in voornoemde richting stel ik mijn VETO, en ik heb er minstens 20 voor een heel jaar lang en dat kost me maar 150 fr.

cen mogelijkheid die ons hierbij onmiddellijk voor de geest komt is het marxisme. Omdat dit denken echter zo rijk is kan het ook in zo vele richtingen gedifferentieerd worden, zodat het op het eerste zicht het kritisch engagement meer verdeelt dan verenigt. De noodzaak van een fundamentele bezinning dringt zich op .

Om aan deze nood tegemoet te komen organiseert de Werkgroep dit jaar een reeks Politieke Vormingsavonden . Het is ons nl. opgevallen dat jonge mensen met sociale en politieke interesse niet weten in welke groep ze hun inzet best kwijt kunnen. Niet elke 'linkse' groep is voor iedereen de beste. Niet elke groep biedt apriori een geschikt programma waarvoor de inzet de moeite loont. Om studenten en anderen in de keuzemogelijkheden te oriënteren nodigen we sprekers uit van bestaande politieke groepen en bewegingen van socialistische en marxistische signatuur om elk voor zich hun maatschappelijke opvattingen uiteen te zetten. Dan zou tenminste kunnen verwacht worden dat de politieke inzet van enkele mensen met meer kennis van zaken gebeurt. Elders in VETO vind(en) zul je in de toekomst vinden) je de timing van deze avonden, zoals ook van al onze andere activiteiten. Onze propaganda en motivatiekrant staat op zijn zijze in voor een ruime verspreiding van deze opzet.

Een proces van bewustwording

In de lijn van maatschappelijke en politieke opties is het niet vreemd dat de Werkgroep wenst mee te werken aan de bewustwording. Daarbij maakt ze gebruik van wat er reeds aan de basis bestaat aan aktiegroepen van marginalen. De samenwerking van bestaande kritische groepen lijkt op dit ogenblik een dringende vereiste.

Elke groep investeert een maximum aan creativiteit en energie om de eigen identiteit, de eigen werkkring het eigen tijdschrift in leven te houden. Veel verspillen is daar het gevolg van. Naast onmiddellijke hulpverlening en dienstverlening heeft de Werkgroep Marginaliteit zich ook koördinerend opgesteld. Het 'Kolloquium met Info-beurs Marginaliteit' dat vorig jaar werd georganiseerd, was daar een uiting van. Verschillende aktiegroepen kregen de gelegenheid hun visie op marginale groepen en hun wijze van opvang en begeleiding publiek te maken. Uit de goede ervaring van de toen bereikte samenwerking ontstond de verwachting van een progressieve

Vervolg Marginaliteit

frontvorming met gemeenschappelijke basisideeën, gemeenschappelijke doelstellingen, tenminste gedeeltelijke gemeenschappelijke middelen, en - waarom niet - een gemeenschappelijk communicatiemedium. Dit laatste is uiteraard nog toekomstmuziek. Vele en haast onoverkoombare - vooral, maar niet alleen financiële - moeilijkheden staan deze droom in de weg. Toch lijkt in Vlaanderen de tijd rijp om tegen de pollutie en manipulatie van de geest in te gaan door een effectief tegengif waarin alternatieve interpretaties en waarden kunnen aan geboden worden.

Het BPA-bulletin geniet dan ook ons volledig vertrouwen. Niet omdat het - zover ons bekend - een onafhankelijk kritisch eenheidsblad wil opbouwen - maar omdat het in die richting fundamenteel werk verricht door aan groepen van verschillende alloodde gelegenheid te geven hun activiteiten in het daglicht te stellen voor een gemeenschappelijk forum. De betekenis ervan ligt dan niet alleen - wat voor een agentschap toch ook de bedoeling is - in het informeren van de burgerlijke pers en van journalisten die in hun job en met de hun opgelegde censuur min of meer gelukkig zijn, maar ook in de mogelijkheid die aan kritische en alternatieve groepen geboden wordt om uit hun isolement te treden, hun visies, ervaringen en plannen uit te wisselen en aldus tot communicatie, tolerantie en eventueel samenwerking te komen.

praatkafé - Kontakt

Kommunikatie tussen mensen, rustig kunnen luisteren, andere standpunten niet alleen kunnen begrijpen maar ook invoelen en inleven is in onze pragmatische wereld zeer moeilijk geworden. Het wordt gemakkelijk beschouwd als tijdverlies, niet efficiënt voor het gestelde doel. In feite mist men door die haastige oppervlakkigheid van de relaties vaak de kans om de geschikte geïnteresseerden te vinden die vrij met gerijpte motivatie medewerkers kunnen worden.

Twee initiatieven van de Werkgroep zijn in dit verband te melden:

ten eerste: de opening van een praatkafé De Pimpel, gelegen in de buurt van het St Maartensdal, n.l. Rischoolstraat 45. Het is de bedoeling een ruimte te scheppen voor mensen die elkaar rustig willen ontmoeten en van gedachten kunnen wisselen, met achtergrondmuziek, en zonder het oorverdovende lawaai dat voor gelijkaardige gelegenheden zo karakteristiek is. Op de eerste verdieping van hetzelfde huis wordt een klein boekhandelje ingericht, waar uitgaven worden aangeboden rond de problematiek die ons interesseert.

ten tweede: op de BRT, Omroep Brabant, is aan de Werkgroep voor de loop van de volgende maanden elke woensdag avond van 21.10 tot 22.00 uur een zendtijd toevertrouwd onder de naam 'Kontakt'.

vervolg blz. 4

JOHN RENBOURN AND THE NEW PENTANGLE

Vorig jaar traden zij slechts 2 keer in het publiek op. Op 5 november komen zij naar Leuven voor hun derde optreden, op uitnodiging van Letteren en Wijsbegeerte. Wie John Renbourn en zijn groep zijn, welke soort muziek zij spelen, wat ze reeds op hun actief hebben, kunnen we het beste John Renbourn zelf laten vertellen. In de volgende brief stelt hij zichzelf en zijn groep voor.

Ron Milner has asked me to send you details of the group I am bringing over to Belgium for the dates in november.

The group consists of Jaqui McShee, vocals, Sue Draheim, vocals, fiddle and banjo, Tony Roberts, flute recorders and vocals, and Keshav Sathe, tablas.

Jaqui and I have been playing together since about 1964, and we first recorded together on an album of mine called "Another Monday". Jaqui specializes in traditional British songs which one sometimes sings unaccompanied and also blues and american country-songs. We played together in PENTANGLE and toured the States and Australia, playing at Newport Folk Festival and Carnegie Hall. PENTANGLE made 5 albums: The Pentangle, Basket of Light, Cruel Sister, Reflection, and Solomons Seal.

The new group like PENTANGLE plays a mixture of music, traditional, medieval and modern. The background of the players is quite varied. Tony Roberts has a jazz background and was solist with the John Dankworth Band, and has worked with most of the top British jazzers including John McLaughlin, Tony Cee, Ray Russel etc... He is now living in south Devon and has a farm, keeping goats and growing organic vegetables. He now prefers country music to city music and plays recorders and flute, oboe, clarinet, ocarina, etc... Sue Draheim's background is in american country music and she is a champion fiddle player in this style. She plays frailing banjo and sings. She also plays Irish music which she learned from Irish musicians living near San Francisco which is her home. When she came to England in 1972 she joined the Albion Country Band.

She is recorded on 2 albums: Blue Ridge Mountain Field Trip, and Berkeley Farms on folk-way records. Keshav Sathe is classically trained in Indian music. He has played with a number of great musicians including Ravi Shankar. He was involved with indo-jazz fusions with John Meyer and Joe Harriot and has played with a number of folk performers including Davey Graham.

The group has played in public only twice, once last year at the Albert Hall in London, and then at the Cambridge Folk Festival. We have not recorded our music yet, although Sue plays on my album Faro Annie and Tony plays on The Lady And The Unicorn!

We look forward to see you in november. I will send you the photos as soon as I have them.

Yours sincerely,
John Renbourn"

Het belooft een uniek concert te worden. Wie Pentangle kent, kent de sfeer van hun optreden en het niveau waarop John Renbourn misceert. Wie Pentangle niet kent, maar toch houdt van meesterlijke folk, krijgt een enige kans om met deze groep kennis te maken. Een must! Enkele praktische inlichtingen: -Woensdag 5 november Grote Aula 20u30. -Voorprogramma: "Garden", voor velen reeds bekend in het Leuvense. Folk van het zuiverste gehalte. -Kaarten tegen 100 frank: leden L&W: 80 fr. voorverkoop: 90fr. Voorverkoop: -fakbar L&W Bogaardenstraat 10 -Appel, Ravenstraat -Kultuurraad, H. Geeststr. 90 -Musicland, Bondgenotenl.

De beide delen zouden best elk een speelfilm van normale duur opleveren, maar in elkaar verweven, wordt de tegenstelling duidelijk geschetst tussen de jonge en de oude Familieleider: Don Corleone die zijn macht opbouwde vanuit een verzet en wraak tegen primair onrecht (de uitbuiting in de Italiaanse wijk van New York, de maffialeider op Sicilië, die bijna het hele Corleone-gazin liet uitmoorden) en een hechte "Famiglia" vormde waarin hij een geëerbiedigd persoon was; daartegenover Michael die de erfenis van zijn vader tevergeefs probeert te behouden; financieel slaagt hij erin, maar hij is niet in staat de Familie samen te houden, omdat hij haar leden wantrouwd, in die mate dat hij er verschillende laat vermoorden. Tenslotte blijft er een zielige, eenzame maffialeider over, weggedoken in een diepe zetel, in een grote lege kamer.

Het is soms moeilijk de overstapen van het actuele (jaren 50-60) naar het verleden (schitterende evokatie van de New Yorkse volksbuurt rond de eeuwwisseling) te volgen, o.a. door het grote aantal figuren die voorkomen, ook omdat vele flash-backs opgebouwd zijn op een aanverwante situatie (Michael bij zijn kinderen - Don Corleone en zijn ziek kind). En waarschijnlijk is de verstaanbaarheid nog moeilijker bij het bekijken van de "Belgische" kopij.

Het is echt de moeite waard om deze prachtig gefotografeerde en geacteerde film te bekijken; maar de film zou eigenlijk geboycot moeten worden, om aan het verdelhuis (Cinema International Corporation) duidelijk te maken dat een film gemaakt wordt om toeschouwers betaald wordt om helemaal gezien te worden; maar in België worden films aangepast aan de rendabiliteitsnormen van de exploitanten. Het zal nog vaak herhaald moeten worden voor de kijkerbelangen primieren op de businessbelangen.

Phantom of the paradise

Muziekproducer Swan heeft zijn ziel aan de duivel

THE GODFATHER PART II
(Francis Ford Coppola - USA - 1975)

Coppola is erin geslaagd om zijn tweede "maffiafilm" even boeiend te maken als zijn eerste. THE GODFATHER, een absolute topper in 1972). Dat is een hele krachttoer, want dikwijls maken producer en regisseur van een vervolg op een succesfilm zich er gemakkelijk af en teren ze eenvoudig op het voorgaande succes. De origineel 3 uur 20 minuten durende film (in België: 30 minuten eruit...) zou ke in twee delen kunnen scheiden; enerzijds is er de tekening van de nieuwe Godfather Michael Corleone (Al Pacino), en anderzijds wordt in flash-backs de opgang verteld van zijn vader.

verkocht, in ruil krijgt hij de eeuwige jeugd: een video-opname zal in zijn plaats verouderen. In het kader van zijn activiteiten steelt hij de muziek van een begaafd componist: Leach. Leach neemt wraak, maar zal samen met Swan ten onder gaan. Dit in een notedop het verHaal....

Deze film van regisseur Brian de Palma, is terzelfdertijd een pop-, horror- en satirische film, die zich af speelt in het popmilieu. Zowel auditief als visueel gewoon briljant (de fotografie is van Larry Pizer, de man die hetzelfde klusje opknapt in Clockwork Orange, waar aan deze film soms doet denken als ze wijst op het gevaar van conformisme en massaverdwazing.). De bevreemden de sfeer wordt op virtuose wijze gecreëerd door kleur, montage, camera en geluidsband. Soms een wel wat te uitdrukkelijk moraliserend toontje.

Een groep binnenschippers vroeg hulp in hun stakingsstrijd op de nationale Angola dag (11 okt Antw.) en op de Chili-avond van 13 okt. (Basta). Voor het eerst werden inzamelingen gehouden bij een ruimer publiek. Wat schort er dan aan de binnenscheepvaart? De schippers zijn aan 9 (negen!) weken staking toe.... Voor een middenstandersgroep, het merendeel sterke individualisten en harde concurrenten, betekent dit een merkwaardige solidariteit. Waarom zijn ze zo massaal aan de kant gaan liggen?

In gesprekken met stakersgezinnen kwamen de verschillende grieven en hun 2 grote eisen zijn: ten eerste, een verplichte BEURTROL voor iedereen in de binnenscheepvaart, huurschepen van de grote rederijen inclusief, beurtrol waarop ook de buitenlandse vrachten zouden geafficheerd worden; ten tweede, het vaststellen van een BODEMTARIEF, d.w.z. een vast minimumtarief bovendien geïndexeerd, zodat de schippers tenminste op een begin van bestaanszekerheid kunnen hopen. Momenteel is het immers een onmogelijke situatie voor vele binnenschippers: periode van laagconjunctuur, geen geleide markt in de transport sector....

Gevolgen: er ontstaat een dodelijke concurrentie om de vrachten te krijgen, vooreerst tussen spoorwegen (sterk gesubsidieerd door de staat) vrachtwagenvervoer en binnenscheepvaart. De binnenschippers-zelfstandigen worden op hun terrein dan nog eens op verschillende wijzen in de boot genomen: enerzijds door de bevrachters, tussenpersonen doe soms tot de helft van de vervoerprijs opstrijken, en anderzijds soor de zware concurrentie van de grote rederijen die met huurschepen werken, groot kapitaal (o.a. van de staalnijverheid en van Amerikaanse investeerders), en die vaak faciliteiten genieten vanwege de overheid. De vrachttarieven zijn bij dit alles (inflatie ingerekend) zeer sterk gedaald, er wordt momenteel tot onder de reële kostprijs gesjacherd. De toestand is zo slecht geworden dat voor verscheidene schippers elke dag verder varen verlies i.p.v. winst oplevert.

Enige cijfers: Schippers werken gemiddeld 12u/dag tijdens hun vaarten en halen rond de 51 fr/u aan loon bruto. Waar de transportprijzen per eenheid vaak zijn gedaald de laatste jaren, gingen de energieonkosten, onderhoudswerken, navigatierechten, belastingen, sociale lasten,....sterk de hoogte in. Bv. prijs gasolie 5,5 fr/lit. - verbruik van een middelmatig schip: 50 à 100L per uur, een groot schip haalt 200 lit. en meer per uur -het tarief voor staal-

transport naar Parijs is: 130fr/ton, twee jaar terug was het nog 160fr/ton. Met een 250-ton-schip krijgt men voor het traject Antwerpen-Parijs 28000 fr transportvergoeding, terwijl de onkosten voor dergelijk traject reeds 18000 bedragen; met wat overblijft moet dan voorzien worden in uitgaven voor verzekering, belastingen en levensonderhoud. Noteer dat voor het omgekeerde traject Parijs-Antwerpen, zelfde boot zelfde lading 70000 fr wordt brutaald (enorme verschillen tussen de verschillende landen kwa tarieven en reglementeringen.)

Bij dit alles komt het risico voor averij, die elke schipper die met zo'n nauwe winstmarge vaart, op elk moment kan kelderen.

De instelling van een beurtrol met evenredige vrachtverdeling zou een billijker verdeling van de markt met zich meebrengen en gekoppeld aan een bodemtarief zou dit de schippers een levensminimum garanderen. Tenminste daar waar ze nog niet in de schulden zijn geraakt. Momenteel zijn er immers reeds noodsituaties ontstaan waarbij de schippers, die vaart hebben moeten opgeven. Enkel zitting reeds zover in de schulden dat ze aangegeven zijn bij de C.O.O.Voedselpakketten behoren tot de eerste hulp die de stakers vragen.

De binnenschippers als groep kennen een grote verscheidenheid aan categorieën, dit maakt dat de crisis voor elk van hen nog verschillend aankomt (hoe groter schip en de gedane investeringen, hoe zwaarder het verlies en de schulden). Als beroepsgroep zijn ze bovendien weinig of niet georganiseerd: hun bonden leverden tot nu toe hoofdzakelijk administratief werk en deden weinig aan belangenverdediging, echte stakingskassen zijn er niet, hun sociale zekerheid is nihil.

De aandacht van de overheid voor deze middenstandersgroep is al even onbeduidend, er zijn wel sloperspremies voorzien voor wie zich ten langen

laatste genoodzaakt ziet aan wal te gaan, maar voor deze schippers is er geen enkele scholing voorzien, geen werkloosheidsvergoeding, geen omschakelingsprocedure. Als arbeiders van 40 jaar of meer moeten ze werk vinden in de laagste categorie, nl. ongeschoolden, daar waar ze in feite als all-round arbeiders kunnen aanzien worden met een zeer brede scholing

zeer brede zelf-scholing (cfr de landbouwers die vaak ook in zowat alle ambachten thuis moeten zijn.)

Net als de boeren trouwens -en ook naar de vissers verwijzen ze- voelen ze zich geplet door ons economisch systeem dat zijn krisissen afwettelt op de kleine partikulieren, op de magere sociale categorieën. Ze zien de groten (bevrachters, rederijen) weglopen met de winsten en merken hoe de staat hen mee de hoek indruwt.

Anderzijds is het een middenstandersgroep die weinig bewust is van de werkelijke politieke betekenis van deze wantoestanden. Ze komen slechts langzaam in het verzet tegen de overheid en de uitbuiting, door hun individualisme van middenstander, ze komen echter meestal nooit verder dan een analyse van hun eigen benarde situatie. Tot een globale systeem- of maatschappijkritiek komen ze niet: het principe van een economie op winst gebaseerd zullen ze niet vlug verwerpen of ruilen voor dat van een behoeften-economie precies omdat ze niet veel verder kijken dan direkt eigenbelang, waarmee ik de gegrondheid van hun materiële eisen van dit moment zeker niet wil aanvechten.

Belangrijk bij deze conservatieve visie die zij innemen als middenstandersgroep in ons sociaal-economische bestel, is hun uitzonderlijk sterke isolatie tov. de rest van de bevolkings- en beroepsgroepen en de specifieke problemen die ze kennen ivm. onderwijs en vorming.

Binnenschippers vormen een sociale categorie apart; elke boot vormt als het ware een gezinsbedrijf, de familiebanden worden hierdoor sterk aangehaald: man en vrouw doen het werk op de boot samen -vandaar de eis dat de schippersvrouw als volwaardig 2e bemanningslid zou worden erkend, zaak die belangrijk is voor verzekeringen en op fiscaal vlak (1)- de kinderen groeien bij hen op in de kajuit. Anderzijds hebben de familiale verhoudingen vaak te lijden onder het schoolprobleem, dat heel specifieke vormen aanneemt in het schippersmilieu. Er is niet alleen de vervreemding tussen

ATLETIEK eens goed uit-leven?

Frachtveer, groene grasmat, rode piste met versgekalte witte lijnen, enkele tientallen meisjes- en jongensstudenten, plus officieën, die kris kras door elkaar lopen, niet goed wetend hoe of wat, ziedaar het decor van onze sportnamiddag!

Het begon nogal improvisatorisch met de 100 meter dames die er eerst wel en nadien toch niet was (waar bleef onze enige sportiva?)

De kogel, javel zomaar een loden bol van 7,250kg, bezorgde velen pijnlijke gelaatstrekken in hun onvermogen dit ding enige meters ver weg te stoten. Maar groot was de voldoening de 6 metergrens te overschrijden. Wie nog nooit een startblok van dichtbij had gezien, die kon er nu zelf in gaan "zitten", en zichzelf even een Belgische Micha of een Russische Borzov voelen.

Sensatie bij het speerwerpen zo licht als een pluim (800 gr voor heren, 600 voor dames) en d'er toch maar niet in slagen dit reglementair de lucht in te gooien. Vooral die malle speerpunt bezorgde heel wat kopbrekers: waarom toch moet dat enge ding noodzakelijk EERST de grond raken!?

Wie nog nooit een 400 meter had gelopen, kon maar niet geloven hoe lang zo'n één enkele pisteronde wel kan zijn: strompelende benen, hijgende en uitgeputte lichamen werden ter aankomst van de piste geveegd.

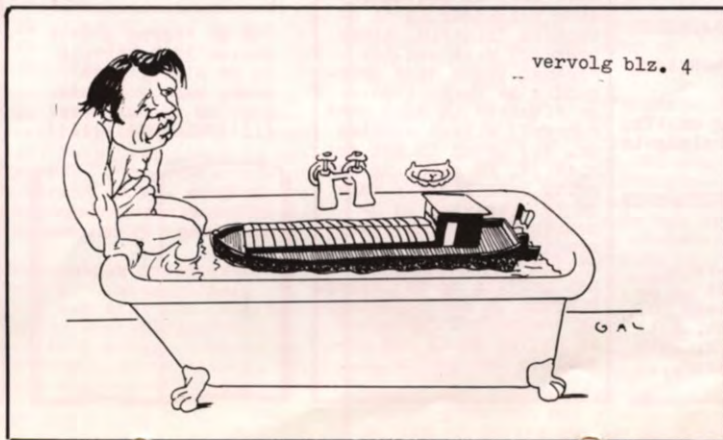
Ondertussen waren ook de zaalnummers van de start gegaan. Ondanks alle vervloeking en aandringen tot "voetvegerij der portiers. werd de brede omgeving der verspringbak weldra in een zandvoestijn her-schapen: in ieder geval een gelegenheid om ergens versleten en lang vergeten bezems op te diepen om de snelschoonmaakbeurt.

"Adembenemend" was de 3.000m en de gezichten der deelnemers logen er niet om: een ware aanklacht tegen het zuurstoftekort in ons verontreinigd milieu.

Tot slot was er het spectaculaire hoogspringen: ongelof bij die stranden op lage hoogten, maar nog groter ongelof bij de toeschouwers bij het overschrijden van ware "student-recordhoogten" zowel bij de jongens als de meisjes.

Bijval, voldoening en vermoënis bij de deelnemers maakten het sportieve van deze namiddag tot een succes, en wat reeds zovele keren werd gezegd dient nogmaals herhaald: de afwezigen hadden ongelijk..

vervolg blz. 4

V E T O - K A L E N D E R

ZATERDAG 25 OKTOBER :

* Europalia 75: KMS Brussel "pli selon pli" P.Boulez om 20.30-Choreografie ballet v.d. XXste eeuw o.l.v. M.Béjart.

ZONDAG 26 OKTOBER :

* Europalia 75: zie zaterdag

MAANDAG 27 OKTOBER :

* Kultuurraad:
-Modern ballet en Lich.ekspr. om 21u. in het oud gebouw v.h. sportkot.
-Kegelaar: volksdansen om 20u in de Munt
-werkgroep Toneel: om 20.30u. eerste bijeenkomst in Kultuurraad.
* Europalia 75: The King's Singers: A french collection in de grote Aula.
* John Cale in de ALMAII om 21u. org:Psikoetje en pekaatje voorprogramma:Motion Bluesband.

DINSDAG 28 OKTOBER :

* Kultuurraad:
- Leuvens Universitair Koor: speciale repetitie + pannekoeken in Ons Huis.
* V.T.K.: Film "De slag van Napels" om 21u. in het recreatie centrum

WOENSDAG 29 OKTOBER :

* Kultuurraad:
-werkgroep Modern Ballet en lichamelijke uitdrukking om 21u. in het oud gebouw van het sportkot.
*Europalia 75: in de st.Kwintenk - slotconcert: Franse muziek oud en nieuw
* V.T.K.: T.D. in de Thier-Bran
* Universitair Vlaamse Kruis: cursus in E.H.B.O. in de parijstraat 36 om 19.30u.
*U.L.K.: Tribunaal "leider zijn en studeren" om 20u. in de Tien-sevest 228.
*M.L.B.: Vormingsvergadering om 20u.

DONDERDAG 30 OKTOBER :

* Kultuurraad:
- Leuvens Universitair Koor: repetitie in Mie Trees om 20u.
* Spanje van de revolutie in 36 naar de revolutie van morgen vormingscyclus stichting Leon Lesoil.
* Afscheidsconcert Rum :org: VRG. om 20u. in de grote Aula.

ZATERDAG 1 NOVEMBER :

* U.P.:
-twee dagen rond "muziek en menselijke communicatie" te wijgmaal
-introduktieweekend te Anseremme : "elkaar opvoeden tot politiek engagement" o.l.v. Kris-tenen voor het socialisme.

JEST ZOEKT ALTIJD GOEDE GROEPSLEIDERS, KREATIEVE GEESTEN EN SPORTMONITOREN geïntereeserde zijn welkom op het Jest-Kantoor Jest Leuven Bondgenotenlaan 115.

SPORTUITSLAGEN VAN DE MASSA-SPORTDAG:
kunnen afgehaald worden op het sportssekretariaat Tervuursevest 101.

MAANDAG 27 OKTOBER IN ALMA II

John Cale heeft als spitsbroeder van Lou Reed in de Velvet Underground reeds ruimschoots zijn sporen verdiend in het genre van de betere popmuziek. Solo maakte hij opmerkelijke LP's als Slow Dazzle en Fear, die elke freak in zijn diskothek zou moeten hebben. Hij lijkt eindelijk de smaak van de goede optredens te pakken te hebben, naar de lovende reakties in de Franse pers, naar aanleiding van zijn performances d-ar.
organisatie: politika, psikoetje.

IS HET ECHT ZINVOL ZICH TE LATEN VACCINEREN.

Griep is een virale infectie waarvan alle 365 jaar een grote en elk jaar een kleine epidemie voorkomt in de winter -begin lente. De ziekte is door iedereen voldoende bekend. En men weet ook dat griep U 5 tot 14 dagen kan uitschakelen voor het actieve leven. Voor studenten in blok- en examenperiodes kan enkele dagen verlies erg belangrijk zijn en soms slechte examenresultaten voor gevolg hebben. Vandaar dat het belangrijk is zich als student elk jaar in de oktobermaand te laten vaccineren. Deze vaccinatie is erg eenvoudig en het resultaat bijna 100%. Bepaalde risicogroepen moeten zich zeker laten vaccineren, omdat zij, als ze griep doormaken, meer kans hebben op verwikkelingen. Deze risicogroepen zijn zwangeren, suikerzieken, mensen met hart of longziekten.

Mededeling van het medisch centrum.

WAT NU DOEN?

Voor verdere informatie over griep, griepvaccinatie en andere soorten vaccinaties, wend U tot uw huisarts of tot het Medisch Centrum voor Studenten (Ladeuzeplein 15, tel. 22.10.32)
Het Medisch centrum organiseert op 3-4-5-6-7- november telkens van 18 tot 19 uur een griepvaccinatie in het centrum zelf.
Inschrijven door middel van formulieren, die verspreid worden langs uw jaar of rechtstreeks op het Medisch centrum.

De Maria-Almanak voor 1921 is uitverkocht.

REDAKSIERAADREDAKSIERAADREDAKSIERAADREDAK

Kultuurraad, Sportraad, Sociale Raad, Isol Kringraad, Omtrend.
Adres: H. Geeststraat 90 3000 Leuven
Redaksievergaderingen: elke vrijdag om 17h. op Sociale Raad... Open voor alle belangstellenden.

LAYOUTLA YOUTLA YOUTLA YOUTLA YOUTLA YOUTLA YOUT

Werkgroep-Veto.... bijeenkomst in de H. Geeststraat 90.. maandag 15h. tot dinsdag 17h. (aan één stuk door...)

vervolg van blz. 1 "2 maten en 2 gewichten"

straat kunnen komen, wij moeten dit eveneens kunnen om onze sympathie te betuigen met al diegene die op deze aardbol strijden tegen de onderdrukking. Dit recht, dat de studentenbeweging in 68 heeft a'gedwongen, moet blijven bestaan. Maar blijkbaar is de overheid (regering-stads bestuur) zich aan het wapenen tegen deze groep die de onrechtvaardige situatie in deze maat schappij willen aanklagen. Wij leven in een crisistijd. De regering wan kelt. Haar laatste kans om te overleven is de mensen die een meer democratische samenleving willen te trachten het zwijgen op te leggen. Hiervan is het betogings- en samenscholingsverbod in Leuven enkel een zoveelste bewijsstuk.....

Ook al wegens plaats gebrek geen vervolg op de strip, deze week, maar volgende keer is ze der waar! !!!!!BELOOFT!!!!!!

In Veto Nr. 5 uitslagen atletieknamiddag 15 oktober (verschoven wegens plaatsgebrek)

STUDIO: 14-18u. Birds do it, Bees do it.
20u. Dood van een non.
16-22u. Juggernaut.
24u. Blazing saddles.
FORUM: 14 tot 20.30u. c'est pas parce qu'on a rien a dire qu'il faut fermer sa gueule. (vrijdag tot maandag)
14-20u. De dood heeft zijn oorzaak. (dinsd.-do, dard.)
23u. Filles insatiables.
LOVANIUM: 18.30u.: Symptom's
20.30u.: Les suspects
16.30-22.45u.: Phantom of the paradise.
VITA: 18-20-22-24u. Frankenstein.
REX: 14 tot 20.30u.
The godfather II.